A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2023. november 9.*

„Előzetes döntéshozatal – 2000/31/EK irányelv – Az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások – A 3. cikk (1) bekezdése – A származási tagállamban gyakorolt felügyelet elve – A 3. cikk (4) bekezdése – Eltérés az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások szabad mozgásának elvétől – »Egy adott, információs társadalommal összefüggő szolgáltatás ellen irányuló intézkedések« fogalma – A 3. cikk (5) bekezdése – Az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások szabad mozgását korlátozó intézkedések utólagos közlésének sürgős esetben fennálló lehetősége – A közlés hiánya – Ezen intézkedések érvényesíthetősége – Olyan tagállami szabályozás, amely az állítólagosan jogellenes tartalmak ellenőrzésére és bejelentésére vonatkozó kötelezettségeket ír elő a kommunikációs platformok szolgáltatói számára, függetlenül attól, hogy azok e tagállam területén telepedtek-e le vagy sem – 2010/13/EU irányelv – Audiovizuális médiaszolgáltatások – Videomegosztóplatform-szolgáltatások”

A C-376/22. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Verwaltungsgerichtshof (legfelsőbb közigazgatási bíróság, Ausztria) a Bírósághoz 2022. június 10-én érkezett, 2022. május 24-i határozatával terjesztett elő

a **Google Ireland Limited**,

a **Meta Platforms Ireland Limited**,

a **Tik Tok Technology Limited**

és

a **Kommunikationsbehörde Austria (KommAustria)**

között,

a **Bundesministerin für Frauen, Familie, Integration und Medien im Bundeskanzleramt**

részvételével folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: A. Prechal tanácselnök, F. Biltgen, N. Wahl (előadó), J. Passer és M. L. Arastey Sahún bírák,

* Az eljárás nyelve: német.

főtanácsnok: M. Szpunar,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Google Ireland Limited és a Tik Tok Technology Limited képviseletében L. Feiler Rechtsanwalt,

– a Meta Platforms Ireland Limited képviseletében S. Denk Rechtsanwalt,

– az osztrák kormány képviseletében A. Posch és G. Kunnert, meghatalmazotti minőségben,

– Írország képviseletében M. Browne, A. Joyce és M. Tierney, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: D. Fennelly BL,

– a lengyel kormány képviseletében B. Majczyna, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében G. Braun, S. L. Kalėda és P.-J. Loewenthal, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2023. június 8-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem egyrészt a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Elektronikus kereskedelemről szóló irányelv) (HL 2000. L 178., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 25. kötet, 399. o.) 3. cikke (4) és (5) bekezdésének, másrészt pedig a 2018. november 14-i (EU) 2018/1808 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL 2018. L 303., 69. o.) módosított, a tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról szóló, 2010. március 10-i 2010/13/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv) (HL 2010. L 95., 1. o.; a továbbiakban: 2010/13 irányelv) 28a. cikke (1) bekezdésének értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a Google Ireland Limited, a Meta Platforms Ireland Limited és a Tik Tok Technology Limited, Írországban letelepedett társaságok, valamint a Kommunikationsbehörde Austria (KommAustria) (osztrák hírközlési szabályozó hatóság, Ausztria, a továbbiakban: KommAustria) között ez utóbbi azon határozatainak tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő, amelyek szerint e társaságok a Bundesgesetz über Maßnahmen zum Schutz der Nutzer auf Kommunikationsplattformen (Kommunikationsplattformen-Gesetz) (a kommunikációs platformok felhasználóinak védelmét szolgáló intézkedésekről szóló szövetségi törvény, BGBl. I, 151/2020, a továbbiakban: KoPl-G) hatálya alá tartoznak.

Jogi háttér

Az uniós jog

A 2000/31 irányelv

3 A 2000/31 irányelv (5), (6), (8), (22) és (24) preambulumbekezdése értelmében:

„(5) Az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások fejlődését a Közösségben a belső piac megfelelő működésének számos jogi akadálya nehezíti, amelyek eredményeként kevésbé vonzó a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadságának gyakorlása; ezek az akadályok a jogi szabályozás eltéréseiből fakadnak, valamint a jogbiztonság hiányából azzal kapcsolatban, hogy mely nemzeti szabályok vonatkoznak az ilyen szolgáltatásokra; amíg az érintett területeken nem valósul meg a jogszabályok összehangolása és kiigazítása, az akadályok indokoltak lehetnek az Európai Közösségek Bírósága esetjogának tükrében; hiányzik a jogbiztonság abban a tekintetben, hogy a tagállamok milyen mértékben ellenőrizhetnek más tagállamból származó szolgáltatásokat.

(6) A Közösség célkitűzéseinek, a Szerződés 43. és 49. cikkének, valamint a másodlagos közösségi jognak a tükrében, ezeket az akadályokat közösségi szinten bizonyos nemzeti jogszabályok összehangolása révén és bizonyos jogi fogalmak egyértelművé tétele révén – a belső piac megfelelő működéséhez szükséges mértékben – meg kell szüntetni; mivel ez az irányelv csak bizonyos egyedi, a belső piac szempontjából problémákat felvető kérdésekkel foglalkozik, teljes mértékben összhangban van a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elve tiszteletben tartásának szükségességével.

[…]

(8) Az irányelv célja az, hogy létrehozza az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások tagállamok közötti szabad mozgását biztosító jogi keretet, és nem pedig az, hogy kifejezetten a büntetőjog területén valósítson meg harmonizációt.

[…]

(22) Az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások felügyeletét a tevékenység forrásánál kell ellátni a közérdekű célok hatékony védelmének biztosítása érdekében; ebből a célból szükséges annak biztosítása, hogy az illetékes hatóság ilyen védelmet ne csak saját országának állampolgárai, hanem a Közösség minden polgára számára nyújtson; a tagállamok közötti kölcsönös bizalom erősítése érdekében alapvető fontosságú a szolgáltatás származási helye szerinti tagállam felelősségének egyértelmű meghatározása; ezen túlmenően, a szolgáltatásnyújtás szabadságának hatékony biztosítása érdekében, valamint a szolgáltatások nyújtói és igénybe vevői számára a jogbiztonság hatékony biztosítása érdekében, az ilyen információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokra elvben annak a tagállamnak a joga vonatkozik, amelyben a szolgáltató letelepedett.

[…]

(24) Ennek az irányelvnek a keretében, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások forrásnál történő ellenőrzésére vonatkozó szabály ellenére, az ebben az irányelvben megállapított feltételek szerint a tagállamok jogszerűen tehetnek intézkedéseket az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások szabad mozgásának korlátozására.”

4 Ezen irányelv 1. cikkének (1) bekezdése a következőket mondja ki:

„Ez az irányelv a belső piac megfelelő működéséhez kíván hozzájárulni az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások tagállamok közötti szabad mozgásának biztosítása által.”

5 Az említett irányelv 2. cikke előírja:

„Ezen irányelv alkalmazásában:

a) »információs társadalommal összefüggő szolgáltatások«: a[z 1998. július 20-i] 98/48/EK [európai parlamenti és tanácsi] irányelv [(HL 1998. L 217., 18. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 21. kötet, 8. o.)] által módosított[, a műszaki szabványok és szabályok terén, valamint az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, 1998. június 22-i] 98/34/EK [európai parlamenti és tanácsi] irányelv [(HL 1998. L 204., 37. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 20. kötet, 337. o.)] 1. cikkének (2) bekezdése [helyesen: 2. pontja] szerinti szolgáltatások;

[…]

h) »szabályozott terület«: a tagállamok jogrendszereiben meghatározott, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatást nyújtókra, illetve az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokra alkalmazandó követelmények, tekintet nélkül arra, hogy általános jellegűek vagy kifejezetten e szolgáltatókra és szolgáltatásokra vonatkoznak.

[…]”

6 Ezen irányelv „Belső piac” című 3. cikkének szövege a következő:

„(1) Minden tagállam biztosítja, hogy a területén letelepedett szolgáltatók által nyújtott, információs társadalommal összefüggő szolgáltatások megfeleljenek azoknak az adott tagállamban alkalmazandó nemzeti rendelkezéseknek, amelyek beletartoznak a szabályozott területbe.

(2) A tagállamok nem korlátozhatják a szabályozott területtel [helyesen: összehangolt jogterülettel] összefüggő okokból az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások másik tagállamból történő nyújtásának szabadságát.

[…]

(4) A tagállamok tehetnek a (2) bekezdéstől történő eltérésre irányuló intézkedéseket egy adott, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatás tekintetében, ha a következő feltételek teljesülnek:

a) az intézkedés:
   i. szükséges a következő okok egyike miatt:

– közrend, különösen a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése és üldözése, ideértve a kiskorúak védelmét és a faji, nemi, vallási vagy nemzeti alapú bármilyen gyűlöletre uszítás és az egyének emberi méltóságának megsértése elleni harcot,

– közegészség-védelem,

– közbiztonság, ideértve a nemzetbiztonsági és honvédelmi érdekek védelmét,

– a fogyasztók védelme, ideértve a befektetők védelmét is;

ii. egy olyan, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatás ellen irányul, amely az i. alpontban említett célokat sérti, vagy e célokat komolyan és súlyosan veszélyezteti;

iii. az említett célokkal arányos;

b) a szóban forgó intézkedés meghozatala előtt és a bírósági eljárás sérelme nélkül, ideértve az előzetes eljárásokat és a bűnügyi nyomozás keretében végrehajtott intézkedéseket, a tagállam:

– felkérte az (1) bekezdésben említett tagállamot, hogy intézkedjen, és az utóbbi ezt nem tette meg, vagy az intézkedések nem voltak megfelelőek,

– közölte a Bizottsággal és az (1) bekezdésben említett tagállammal, hogy ilyen intézkedést szándékozik tenni.

(5) A tagállamok sürgős esetben eltérhetnek a (4) bekezdés b) pontjában megszabott feltételektől. Ebben az esetben a tagállam az intézkedésről a lehető legrövidebb időn belül értesíti a Bizottságot és az (1) bekezdésben említett tagállamot, megjelölve azokat az okokat, amelyek miatt a tagállam az esetet sürgősnek véli.

(6) A tagállam intézkedéshozatali és intézkedés-végrehajtási lehetőségének sérelme nélkül, a Bizottság a lehető legrövidebb időn belül megvizsgálja a közölt intézkedések összeegyeztethetőségét a közösségi joggal; ha arra a következtetésre jut, hogy az intézkedés összeegyeztethetetlen a közösségi joggal, a Bizottság felkéri a tagállamot, hogy tartózkodjon a tervezett intézkedéstől vagy sürgősen szüntesse meg az intézkedést.”

A 2010/13 irányelv

7 A 2010/13 irányelv 1. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) „Ezen irányelv alkalmazásában:

[…]

aa) »videómegosztóplatform-szolgáltatás«: az [EUMSZ] 56. és [EUMSZ] 57. [cikkben] meghatározott olyan szolgáltatás, amelynek, vagy amely egy elválasztható részének vagy egy alapvető funkciójának elsődleges célja, hogy tájékoztatás, szórakoztatás vagy oktatás céljából [az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló, 2002. március 7-i] 2002/21/EK [európai parlamenti és tanácsi irányelv (Keretirányelv) (HL 2002. L 108., 33. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 349. o.)] 2. cikkének a) pontja értelmében vett elektronikus hírközlő hálózatokon keresztül olyan műsorszámokat, felhasználó által létrehozott videókat, vagy mindkettőt juttasson el a közönséghez, amelyekért a videómegosztó platform szolgáltatója nem tartozik

szerkesztői felelősséggel, és amelyeket a videómegosztó platform szolgáltatója rendszerez például automatikus eszközökkel vagy algoritmusokkal, különösen megjelenítés, címkézés és sorba rendezés révén;

[…]”

8 Ezen irányelv 28a. cikkének (1) és (5) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) Ezen irányelv alkalmazásában azok a videómegosztóplatform-szolgáltatók tartoznak valamely tagállam joghatósága alá, amelyek a [2000/31] irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében az adott tagállam területén telepedtek le.

[…]

(5) Ezen irányelv alkalmazásában, a valamely tagállamban az e cikk (2) bekezdésével összhangban letelepedettnek tekintett videómegosztóplatform-szolgáltatókra alkalmazni kell a [2000/31] irányelv 3. cikkét, valamint 12–15. cikkét.”

Az (EU) 2015/1535 irányelv

9 A műszaki szabályokkal és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályokkal kapcsolatos információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, 2015. szeptember 9-i (EU) 2015/1535 európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2015. L 241., 1. o.) 1. cikke (1) bekezdésének e)–g) pontja az alábbi fogalommeghatározásokat tartalmazza:

„e) »szolgáltatásokra vonatkozó szabály«: a b) pont értelmében vett szolgáltatási tevékenységek megkezdésére és végzésére vonatkozó általános jellegű követelmény, különösen a szolgáltatóra, a szolgáltatásokra és a szolgáltatást igénybe vevőre vonatkozó rendelkezések, ide nem értve az olyan szabályokat, amelyek nem kifejezetten az említett pontban meghatározott szolgáltatásokra vonatkoznak.

[…]

f) »műszaki szabály«: műszaki leírások és más követelmények vagy szolgáltatásokra vonatkozó szabályok, ideértve a vonatkozó közigazgatási rendelkezéseket is, amelyek betartása az értékesítés, a szolgáltatásnyújtás, valamely szolgáltató létrehozása vagy a valamely tagállamban vagy annak nagyobb részén történő használat esetén de jure vagy de facto kötelező, valamint a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezései, kivéve a 7. cikkben foglaltakat, amelyek megtiltják valamely termék gyártását, behozatalát, értékesítését vagy használatát, vagy valamely szolgáltatás nyújtását vagy használatát, illetve valamely szolgáltató létrehozását.

[…]

g) »műszakiszabály-tervezet«: a műszaki leírás vagy más követelmény, illetve a szolgáltatásokra vonatkozó szabály szövege, ideértve a közigazgatási rendelkezéseket is, amelyet azzal a céllal fogalmaztak meg, hogy azt műszaki szabályként elfogadtassák, vagy amelyet végül műszaki szabályként elfogadnak, és a szöveg az előkészítés olyan fokán áll, ahol még lényeges módosítások végezhetők.”

10 Ezen irányelv 5. cikke (1) bekezdésének első albekezdése előírja:

„A 7. cikkre is figyelemmel a tagállamok azonnal közölnek a Bizottsággal minden műszakiszabály-tervezetet, kivéve ha az csak egy nemzetközi vagy európai szabvány teljes szövegét ülteti át, ebben az esetben a megfelelő szabványra történő hivatkozás is elegendő; a Bizottságot a szabály elfogadása szükségességének indokairól is tájékoztatni kell, amennyiben ezen indokok nem derülnek ki már magából a tervezetből.”

Az osztrák jog

11 A KoPl-G 1. §-a kimondja:

„(1) E törvény célja, hogy ösztönözze az alábbiakban meghatározott kommunikációs platformok tartalmával kapcsolatos felhasználói bejelentések felelős és átlátható kezelését és gyors feldolgozását.

(2) Azok a belföldi és külföldi szolgáltatók, amelyek gazdasági haszonszerzés céljából kommunikációs platformokat biztosítanak (a 2. § 4. pontja), e törvény hatálya alá tartoznak, kivéve, ha:

1) Ausztriában a kommunikációs platformhoz való hozzáférésre jogosult nyilvántartott felhasználók száma az előző naptári évben átlagosan 100 000 főnél kevesebb volt, és

2) a kommunikációs platform üzemeltetéséből származó, Ausztriában elért forgalom az előző naptári évben nem érte el az 500 000 eurót.

[…]

(4) A videomegosztóplatform-szolgáltatók (a 2. § 12. pontja) mentesülnek az e törvényben előírt kötelezettségek alól az e platformokon szolgáltatott műsorszámok (a 2. § 9. pontja) és a felhasználók által készített videók (a 2. § 7. pontja) tekintetében.

(5) A szolgáltató megállapítási kérelme alapján a szabályozó hatóság határoz arról, hogy a szolgáltató a jelen törvény hatálya alá tartozik-e.

[…]”

12 A KoPl-G 2. §-a előírja:

„A jelen törvény alkalmazásában:

[…]

2) »információs társadalommal összefüggő szolgáltatások«: általában térítés ellenében, távolról, elektronikus úton és a szolgáltatást igénybe vevő egyéni kérelmére nyújtott szolgáltatás […], beleértve az áruk és szolgáltatások online kereskedelmét, az online információszolgáltatást, az online hirdetést, az elektronikus keresőmotorokat és az adat-visszakeresési lehetőségeket, valamint az információk elektronikus hálózaton történő továbbítását, az ilyen hálózathoz való hozzáférést vagy a valamely felhasználóra vonatkozó információk rögzítését lehetővé tevő szolgáltatásokat […];

3) »szolgáltató«: a kommunikációs platformot szolgáltató természetes vagy jogi személy;

4) »kommunikációs platform«: olyan, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatás, amelynek elsődleges célja vagy alapvető funkciója a szellemi tartalommal rendelkező értesítéseknek vagy ábrázolásoknak a felhasználók és más felhasználók széles köre közötti, szóbeli, írásbeli, hangos vagy ábrás formában, tömeges közvetítés útján történő cseréje;

[…]

6) »felhasználó«: kommunikációs platformot használó személy, függetlenül attól, hogy szerepel-e a platformon vagy sem;

7) »felhasználó által létrehozott videó«: hangos vagy néma mozgóképek sorozata, amely – hosszától függetlenül – önálló egységet alkot, és amelyet egy felhasználó hoz létre és ugyanezen felhasználó vagy valamely másik felhasználó tölt fel a videomegosztó platformra;

[…]

9) »műsorszám«: az audiovizuális médiaszolgáltatás önálló eleme, amely – hosszától függetlenül – hangos vagy néma mozgóképek sorozata, amely egy médiaszolgáltató által kialakított műsorrendben vagy műsorkínálatban önálló egységet alkot; ideértve többek között az egész estés filmeket, a videoklipeket, a sporteseményeket, a szituációs komédiákat, a dokumentumfilmeket, a gyermekműsorokat és az eredeti drámákat;

[…]

12) »videomegosztó platform«: az [EUMSZ 56. és EUMSZ 57. cikkben] meghatározott olyan szolgáltatás, amelynek, vagy amely egy elválasztható részének vagy egy alapvető funkciójának elsődleges célja, hogy tájékoztatás, szórakoztatás vagy oktatás céljából [az Európai Elektronikus Hírközlési Kódex létrehozásáról szóló, 2018. december 11-i] 2002/21/EK [európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2018. L 321., 36. o.)] 2. cikkének a) pontja értelmében vett elektronikus hírközlő hálózatokon keresztül olyan műsorszámokat (9. pont), felhasználó által létrehozott videókat (7. pont), vagy mindkettőt juttasson el a közönséghez, amelyekért a videomegosztó platform szolgáltatója nem tartozik szerkesztői felelősséggel, és amelyeket a videomegosztó platform szolgáltatója rendszerez például automatikus eszközökkel vagy algoritmusokkal, különösen megjelenítés, címkézés és sorba rendezés révén.”

13 A KoPl-G 3. §-ának szövege a következő:

„(1) A szolgáltatóknak hatékony és átlátható eljárást kell kialakítaniuk a kommunikációs platformon található, állítólagosan jogellenes tartalomra vonatkozó bejelentések kezelésére és feldolgozására.

[…]

(4) A szolgáltatóknak biztosítaniuk kell továbbá, hogy hatékony és átlátható eljárás álljon rendelkezésre a bejelentés tárgyát képező tartalom letiltására vagy eltávolítására vonatkozó döntéseik felülvizsgálatára (a (3) bekezdés 1. pontja). […]

[…]”

14 A KoPl-G 4. §-ának (1) bekezdése értelmében:

„A szolgáltatóknak éves vagy – az egymilliónál több regisztrált felhasználóval rendelkező kommunikációs platformok esetében – féléves jelentést kell készíteniük az állítólagosan jogellenes tartalomra vonatkozó bejelentések kezeléséről. A jelentésüket legkésőbb a tárgyidőszak végét követő egy hónapon belül megküldik a szabályozó hatóságnak, és egyidejűleg online elérhetővé teszik azt saját honlapjukon, ahol az folyamatosan könnyen hozzáférhető.”

15 A KoPl-G 5. §-a kimondja:

„(1) A szolgáltatók a Verwaltungsstrafgesetz 1991 (a közigazgatási szankciókról szóló 1991. évi osztrák törvény, VStG, BGBl. 52/1991) 9. §–ának (4) bekezdésében foglalt feltételeket teljesítő személyt jelölnek ki. Ez a személy:

1) biztosítja a jelen törvény rendelkezéseinek betartását,

2) a jelen törvény rendelkezéseinek betartatása érdekében fellépésre vonatkozó végzés meghozatalára irányuló jogkörrel rendelkezik,

3) rendelkezik a közigazgatási és igazságügyi hatóságokkal való együttműködéshez szükséges német nyelvismerettel,

4) rendelkezik a feladatai ellátásához szükséges erőforrásokkal.

[…]

(4) A szolgáltató kijelöl egy természetes vagy jogi személyt a közigazgatási és bírósági értesítésekért felelős kézbesítési meghatalmazottnak. Az (1) bekezdés 3. pontja, a (2) bekezdés első mondata és a (3) bekezdés alkalmazandó.

(5) A szabályozó hatóságot haladéktalanul tájékoztatni kell a felelős megbízott és a kézbesítési megbízott kilétéről.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

16 Az alapeljárás felperesei, a Google Ireland, a Meta Platforms Ireland és a Tik Tok Technology Írországban letelepedett társaságok, amelyek többek között Ausztriában is nyújtanak kommunikációs platformszolgáltatásokat.

17 A KoPl-G 2021. évi hatálybalépését követően azt kérték a KommAustriatól, hogy e törvény 1. §-ának (5) bekezdése alapján állapítsa meg, hogy nem tartoznak e törvény hatálya alá.

18 E hatóság három, 2021. március 26-i, március 31-i és április 22-i határozatában megállapította, hogy az alapeljárás felperesei a KoPl-G hatálya alá tartoznak, mivel mindegyikük az e törvény 2. §-ának 4. pontja értelmében vett „kommunikációs platformot” szolgáltat.

19 Az alapeljárások felperesei kereseteket indítottak e határozatokkal szemben a Bundesverwaltungsgericht (szövetségi közigazgatási bíróság, Ausztria) előtt, amely e kereseteket mint megalapozatlanokat elutasította.

20 Az alapeljárás felperesei az általuk ezen elutasító határozatokkal szemben a kérdést előterjesztő bírósághoz, a Verwaltungsgerichtshofhoz (legfelsőbb közigazgatási bíróság, Ausztria) benyújtott felülvizsgálati kérelmek alátámasztása érdekében egyrészt arra hivatkoznak, hogy mivel az Ír Köztársaságot és az Európai Bizottságot nem tájékoztatták a 2000/31 irányelv 3. cikke (4) bekezdésének b) pontja és 3. cikkének (5) bekezdése alapján a KoPl-G elfogadásáról, e törvényre velük szemben nem lehet hivatkozni. Másrészt az említett törvény által bevezetett kötelezettségek aránytalanok, és összeegyeztethetetlenek a szolgáltatások szabad mozgásával és a 2000/31 irányelvben, valamint a videomegosztóplatform-szolgáltatások tekintetében a 2010/13 irányelvben előírt „származási ország elvével”.

21 E tekintetben a fenti bíróság először is megállapítja, hogy a felülvizsgálati kérelmek azt a kérdést vetik fel, hogy a KoPl-G, illetve az általa a szolgáltatókra rótt kötelezettségek a 2000/31 irányelv 3. cikkének (4) bekezdése értelmében vett „egy adott, információs társadalommal összefüggő szolgáltatás” ellen irányuló intézkedéseknek minősülnek-e. Állítása szerint kétségei vannak e tekintetben, mivel a KoPl-G rendelkezései általánosak és elvontak, továbbá olyan általános kötelezettségeket rónak az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások szolgáltatóira, amelyek egyedi és konkrét cselekmények hiányában is alkalmazandók.

22 Másodszor, abban az esetben, ha teljesülnek a 2000/31 irányelv 3. cikke (4) bekezdésének a) pontjában előírt feltételek, az említett bíróság ezen irányelv 3. cikke (5) bekezdésének értelmezését kéri annak meghatározása érdekében, hogy lehet-e a KoPl-G-re az alapeljárás felpereseivel szemben hivatkozni annak ellenére, hogy azt velük nem közölték.

23 Harmadszor, továbbra is abban az esetben, ha a KoPl-G által a kommunikációs platformok szolgáltatói számára előírt kötelezettségeket a 2000/31 irányelv 3. cikkének (4) bekezdése értelmében vett, „egy adott, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatás” ellen irányuló intézkedéseknek kell minősíteni, ugyanezen bíróság arra keresi a választ, hogy az említett kötelezettségek – feltéve, hogy megfelelnek az ezen irányelv 3. cikke (4) bekezdésének a) pontjában előírt feltételeknek – főszabály szerint alkalmazandók-e az alapeljárás felperesei mint kommunikációs platformok szolgáltatói által nyújtott szolgáltatásokra. Adott esetben tehát a 2010/13 irányelv 1. cikkének aa) pontja értelmében vett videomegosztóplatform-szolgáltatók tekintetében meg kell határozni, hogy a származási tagállamban gyakorolt felügyelet elve, amely a 2000/31 irányelv 3. cikkére hivatkozó 2010/13 irányelv 28a. cikkének (1) bekezdése értelmében az utóbbi irányelv keretében is alkalmazandó, akadályát képezi-e annak, hogy a KoPl-G által a más tagállamban letelepedett szolgáltatók számára előírt kötelezettségek e platformok tartalmára is vonatkozzanak, amennyiben nem a felhasználók által létrehozott műsorokról vagy videókról van szó.

24 E körülmények között a Verwaltungsgerichtshof (legfelsőbb közigazgatási bíróság) úgy döntött, hogy felfüggeszti az eljárást, és a következő kérdéseket terjeszti előzetes döntéshozatal céljából a Bíróság elé:

„1) Úgy kell-e értelmezni a 2000/31/EK irányelv 3. cikke (4) bekezdése a) pontjának ii. alpontját, hogy »„egy adott, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatás ellen irányuló« intézkedésnek tekinthető az olyan jogszabályi intézkedés is, amely bizonyos, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egy általánosan meghatározott kategóriájára

(például a kommunikációs platformokra) vonatkozik, vagy az említett rendelkezés értelmében vett intézkedés fennállásához egy konkrét egyedi esetre vonatkozó (például egy név szerint meghatározott kommunikációs platform ellen irányuló) határozat meghozatalára van szükség?

2) Úgy kell-e értelmezni a 2000/31 irányelv 3. cikkének (5) bekezdését, hogy a Bizottságnak és a letelepedési hely szerinti tagállamnak a meghozott intézkedésről sürgős esetben »a lehető legrövidebb időn belül« történő, e rendelkezés szerinti (utólagos) értesítésének elmulasztása azzal jár, hogy ez az intézkedés – az (utólagos) értesítésre elegendő időtartam leteltét követően – nem alkalmazható egy adott szolgáltatásra?

3) Ellentétes-e [a 2010/13 irányelv] 28a. cikkének (1) bekezdésével a 2000/31 irányelv 3. cikkének (4) bekezdése értelmében vett olyan intézkedés alkalmazása, amely nem egy videomegosztó platformon szolgáltatott műsorszámokra és felhasználó által létrehozott videókra vonatkozik?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

25 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2000/31 irányelv 3. cikkének (4) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy az adott, információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egy általánosan meghatározott kategóriájára vonatkozó, és az e szolgáltatáskategória valamennyi szolgáltatójára különbségtétel nélkül alkalmazandó általános és elvont intézkedések az e rendelkezés értelmében vett, „egy adott, információs társadalommal összefüggő szolgáltatás ellen irányuló intézkedések” fogalmába tartoznak.

26 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az olyan uniós jogi rendelkezés értelmezéséhez, amelynek a szövege nem kifejezetten a nemzeti jogra utal, nemcsak annak kifejezéseit, hanem a szövegkörnyezetét, és annak a szabályozásnak a célkitűzéseit is figyelembe kell venni, amelynek a részét képezi (2022. szeptember 15-i Fédération des entreprises de la beauté ítélet, C-4/21, EU:C:2022:681, 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

27 Először is a 2000/31 irányelv 3. cikke (4) bekezdésének szövegét illetően meg kell állapítani, hogy e rendelkezés „egy adott, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásra” utal. Az egyes szám és az „adott” jelző használata arra utal, hogy az így említett szolgáltatást egy vagy több szolgáltató által nyújtott személyre szabott szolgáltatásként kell érteni, következésképpen a tagállamok nem fogadhatnak el e 3. cikk (4) bekezdése alapján olyan általános és elvont intézkedéseket, amelyek az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egy adott, általánosan meghatározott kategóriájára vonatkoznak és az e szolgáltatáskategória valamennyi szolgáltatójára különbségtétel nélkül alkalmazandók.

28 Az a körülmény, hogy az „intézkedések” fogalma a tagállamok által elfogadott intézkedések széles körét foglalhatja magában, nem kérdőjelezi meg ezt az értékelést.

29 Az európai uniós jogalkotó ugyanis azáltal, hogy ilyen tág értelmű és általános kifejezést használt, a tagállamok mérlegelési jogkörébe utalta azon intézkedések jellegének és formájának meghatározását, amelyeket a 2000/31 irányelv 3. cikkének (4) bekezdése alapján elfogadhatnak. E kifejezés használata ellenben semmilyen módon nem érinti ezen intézkedések lényegét és tartalmát.

30 Másodszor az a szövegkörnyezet, amelybe e cikk illeszkedik, és különösen az említett 3. cikk (4) bekezdésének b) pontjában előírt eljárási feltételek megerősítik ezt az értelmezést.

31 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy ezen irányelv 3. cikkének (4) bekezdése értelmében a tagállamok két együttes feltétel teljesülése esetén tehetnek a szabályozott területhez tartozó, információs társadalommal összefüggő szolgáltatások szabad nyújtásának elvétől történő eltérésre irányuló intézkedéseket egy adott, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatás tekintetében (2019. december 19-i Airbnb Ireland ítélet, C-390/18, EU:C:2019:1112, 83. pont).

32 Egyrészt a 2000/31 irányelv 3. cikke (4) bekezdése a) pontjának megfelelően a szóban forgó korlátozó intézkedésnek szükségesnek kell lennie a közrend, a közegészség-védelem, a közbiztonság vagy a fogyasztók védelmének biztosításához, és egy olyan, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatás tekintetében kell azt meghozni, amely ténylegesen sérti e célokat, vagy e célokat komolyan és súlyosan veszélyezteti, továbbá arányosnak kell lennie az említett célokkal.

33 Másrészt ezen irányelv 3. cikke (4) bekezdésének b) pontja előírja, hogy a szóban forgó intézkedés meghozatala előtt és a bírósági eljárás sérelme nélkül, ideértve az előzetes eljárásokat és a bűnügyi nyomozás keretében végrehajtott intézkedéseket is, nemcsak az szükséges, hogy felszólítsa azt a tagállamot, amelynek területén a szóban forgó szolgáltatás nyújtója letelepedett, hogy hozzon intézkedéseket, és ez utóbbi ne tegye meg azokat, vagy azok ne legyenek megfelelőek, hanem a Bizottsággal és tagállammal is közölnie kell, hogy meg kívánja tenni a szóban forgó korlátozó intézkedéseket.

34 Az előző pontban említett feltétel azt látszik megerősíteni, hogy a tagállamok nem korlátozhatják a más tagállamokból származó, információs társadalommal összefüggő szolgáltatások nyújtásának szabadságát olyan általános és elvont intézkedések elfogadásával, amelyek adott információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egy általánosan megfogalmazott kategóriájára vonatkoznak.

35 E rendelkezés ugyanis azáltal, hogy arra kötelezi azon tagállamokat, amelyekben egy információs társadalommal összefüggő szolgáltatást nyújtanak, és amelyek e szolgáltatás rendeltetési helye szerinti tagállamként a 2000/31 irányelv 3. cikkének (4) bekezdése alapján intézkedéseket kívánnak elfogadni, hogy az említett szolgáltatás származási tagállamát, vagyis azt a tagállamot, amelynek területén az ugyanezen szolgáltatás nyújtója letelepedett, intézkedések megtételére szólítsák fel, azt feltételezi, hogy a szolgáltatók, és következésképpen az érintett tagállamok azonosíthatók.

36 Márpedig, ha a tagállamok jogosultak lennének arra, hogy az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások szabad mozgását olyan általános és elvont jellegű intézkedésekkel korlátozzák, amelyek különbségtétel nélkül alkalmazandók e szolgáltatáskategória valamennyi szolgáltatójára, az ilyen azonosítás, ha nem is lehetetlen, de legalábbis rendkívül nehéz lenne, így a tagállamok nem lennének képesek ezt az eljárási feltételt tiszteletben tartani.

37 Ezenkívül, amint azt a főtanácsnok az indítványának 68. pontjában hangsúlyozta, ha a 2000/31 irányelv 3. cikkének (4) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az olyan általános és elvont jellegű intézkedéseket foglal magában, amelyek különbségtétel nélkül alkalmazandók az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások valamely kategóriájának valamennyi szolgáltatójára, akkor az ezen irányelv 3. cikke (4) bekezdése b) pontjának második franciabekezdésében előírt előzetes bejelentés megkettőzheti a 2015/1535 irányelv által megkövetelt bejelentést.

38 Ez utóbbi irányelv ugyanis lényegében azt követeli meg, hogy a tagállamok értesítsék a Bizottságot minden olyan műszakiszabály-tervezetről, amelynek szolgáltatásokra vonatkozó szabályai az információs társadalommal összefüggő szolgáltatási tevékenységek megkezdésére és gyakorlására vonatkozó általános követelményeket tartalmaznak.

39 Harmadszor, a 2000/31 irányelv 3. cikkének (4) bekezdése értelmében vett, „egy adott, információs társadalommal összefüggő szolgáltatás ellen irányuló intézkedések” fogalmának olyan értelmezése, amely szerint a tagállamok elfogadhatnak olyan általános és elvont intézkedéseket, amelyek különbségtétel nélkül alkalmazandók az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások valamely kategóriájának valamennyi szolgáltatójára, megkérdőjelezné a származási tagállamban gyakorolt felügyelet elvét, amelyen ezen irányelv alapul, valamint a belső piac megfelelő működésének az irányelv által követett célját.

40 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 2000/31 irányelv 3. cikke az ezen irányelv által létrehozott szabályozás és rendszer központi rendelkezése, mivel rögzíti ezt az elvet, amelyet ezen irányelv (22) preambulumbekezdése is említ, amely kimondja, hogy „az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások felügyeletét a tevékenység forrásánál kell ellátni”.

41 E 3. cikk (1) bekezdése szerint ugyanis minden tagállam biztosítja, hogy a területén letelepedett szolgáltatók által nyújtott, információs társadalommal összefüggő szolgáltatások megfeleljenek azoknak az adott tagállamban alkalmazandó nemzeti rendelkezéseknek, amelyek beletartoznak a szabályozott területbe. E 3. cikk (2) bekezdése előírja, hogy a tagállamok nem korlátozhatják a szabályozott területtel összefüggő okokból az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások másik tagállamból történő nyújtásának szabadságát.

42 A 2000/31 irányelv tehát a származási tagállamban történő felügyelet és a kölcsönös elismerés elvének alkalmazásán alapul, így az ezen irányelv 2. cikkének h) pontjában meghatározott szabályozott területen az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokat kizárólag azon tagállamban szabályozzák, amelynek a területén az e szolgáltatások nyújtói letelepedtek (lásd ebben az értelemben: 2011. október 25-i eDate Advertising és társai ítélet, C-509/09 és C-161/10, EU:C:2011:685, 56–59. pont).

43 Következésképpen, egyrészt az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások származási tagállamaként az egyes tagállamok feladata e szolgáltatások szabályozása, és ennek keretében a 2000/31 irányelv 3. cikke (4) bekezdése a) pontjának i. alpontjában említett közérdekű célok védelme.

44 Másrészt a kölcsönös elismerés elvének megfelelően az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások rendeltetési helye szerinti tagállamként az egyes tagállamok feladata, hogy ne korlátozzák e szolgáltatások szabad mozgását azáltal, hogy a szabályozott területhez tartozó, általuk elfogadott további kötelezettségek tiszteletben tartását követelik meg.

45 Mindemellett, amint az a 2000/31 irányelv (24) preambulumbekezdéséből kitűnik, az uniós jogalkotó „az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások forrásnál történő ellenőrzésének elve”, azaz a származási tagállamban gyakorolt felügyelet ezen irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében foglalt elvének másik kifejeződése ellenére jogszerűnek ítélte, hogy a tagállamok az említett irányelvben meghatározott feltételek mellett az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások szabad mozgásának korlátozására irányuló intézkedéseket fogadhatnak el.

46 A 2000/31 irányelv 3. cikkének (4) bekezdése tehát bizonyos feltételek mellett lehetővé teszi az információs társadalommal összefüggő szolgáltatás nyújtásának helye szerinti tagállam számára, hogy eltérjen az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások szabad mozgásának elvétől.

47 Mindazonáltal, e rendelkezés olyan értelmezése, hogy az felhatalmazza a tagállamokat olyan általános és elvont intézkedések elfogadására, amelyek különbségtétel nélkül alkalmazandók az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások valamely kategóriájának valamennyi szolgáltatójára, megkérdőjelezné az említett 3. cikk (1) bekezdésében kimondott, a származási tagállamban gyakorolt felügyelet elvét.

48 A származási tagállamban gyakorolt felügyelet elve ugyanis a szabályozási hatáskörnek az információs társadalommal összefüggő szolgáltatást nyújtó szolgáltató származási tagállama és az érintett szolgáltatásnyújtás helye szerinti tagállam, azaz a rendeltetési hely szerinti tagállam közötti megosztásához vezet.

49 Márpedig a második tagállam arra való felhatalmazása, hogy a 2000/31 irányelv 3. cikkének (4) bekezdése alapján olyan általános jellegű és elvont intézkedéseket fogadjon el, amelyek különbségtétel nélkül alkalmazandók e szolgáltatások valamely kategóriájának valamennyi szolgáltatójára, függetlenül attól, hogy ez utóbbi tagállamban telepedtek-e le, vagy sem, sértené az első tagállam szabályozási hatáskörét, és azzal a hatással járna, hogy e gazdasági szereplőket mind a származási tagállam, mind pedig a rendeltetési hely szerinti tagállam vagy tagállamok jogszabályainak hatálya alá vonná.

50 A 2000/31 irányelv (22) preambulumbekezdéséből azonban kitűnik, hogy – amint arra a jelen ítélet 40. pontja emlékeztet – az ezen irányelv által létrehozott rendszerben az uniós jogalkotó előírta, hogy az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások felügyeletét a tevékenység forrásánál, azaz a szolgáltató letelepedési helye szerinti tagállamban kell gyakorolni, a közérdekű célok hatékony védelmének biztosítására, a tagállamok közötti kölcsönös bizalom javítására, valamint a szolgáltatásnyújtás szabadságának, továbbá a szolgáltatók és a szolgáltatásokat igénybe vevőik jogbiztonságának hatékony biztosítására irányuló hármas cél érdekében.

51 Következésképpen, mivel a 2000/31 irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében előírt, a származási tagállamban gyakorolt felügyelet elvét megkérdőjelezi az e 3. cikk (4) bekezdésének a jelen ítélet 47. pontjában kifejtett értelmezése, az sérti ezen irányelv rendszerét és céljait.

52 Amint azt a Bizottság hangsúlyozta, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások szabad mozgásának elvétől való eltérésnek az említett irányelv 3. cikkének (4) bekezdésében előírt lehetőségét nem azzal a céllal hozták létre, hogy lehetővé tegye a tagállamok számára, hogy az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatók egy kategóriájának egészére vonatkozó általános és elvont intézkedéseket fogadjanak el, még akkor sem, ha az ilyen intézkedések az ugyanezen irányelv 3. cikke (4) bekezdése a) pontjának i. alpontjában kimondott célokat súlyosan sértő tartalmak elleni küzdelmet szolgálnák.

53 Egyébiránt annak lehetővé tétele, hogy a rendeltetési hely szerinti tagállam olyan általános és elvont intézkedéseket fogadjon el, amelyek az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásoknak a területén nem letelepedett szolgáltatók általi nyújtásának szabályozására irányulnak, aláásná a tagállamok közötti kölcsönös bizalmat, és ellentétes lenne a kölcsönös elismerés elvével, amelyen – amint arra a jelen ítélet 42. pontja emlékeztet – a 2000/31 irányelv alapul.

54 Ezenkívül, ami továbbra is a 2000/31 irányelv 3. cikke (4) bekezdésének és az „egy adott, információs társadalommal összefüggő szolgáltatás ellen irányuló intézkedések” fogalmának teleologikus értelmezését illeti, az ezen irányelv (8) preambulumbekezdésével összefüggésben értelmezett 1. cikkének (1) bekezdéséből és 3. cikkének (2) bekezdéséből az következik, hogy az említett irányelv célja, hogy az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások tagállamok közötti szabad mozgásának biztosítása révén hozzájáruljon a belső piac megfelelő működéséhez.

55 Ennek érdekében, amint az ugyanezen irányelv (5) és (6) preambulumbekezdéséből kitűnik, ezen irányelv a belső piac megfelelő működését gátló jogi akadályok, vagyis azon akadályok felszámolására törekszik, amelyek a jogi szabályozás eltéréseiből fakadnak, valamint a jogbiztonság abból eredő hiányából, hogy mely nemzeti szabályok vonatkoznak az ilyen szolgáltatásokra.

56 Márpedig annak lehetővé tétele, hogy a tagállamok a 2000/31 irányelv 3. cikkének (4) bekezdése alapján olyan általános és elvont jellegű intézkedéseket fogadjanak el az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egy általánosan leírt kategóriája vonatkozásában, amelyek e szolgáltatáskategória valamennyi szolgáltatójára különbségtétel nélkül alkalmazandók, végső soron azt jelentené, hogy az érintett szolgáltatókra eltérő jogszabályok vonatkoznának, és következésképpen újból bevezetnék a szolgáltatásnyújtás szabadságának az ezen irányelv által megszüntetni kívánt jogi akadályait.

57 Végül emlékeztetni kell arra, hogy a 2000/31 irányelvnek az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások tagállamok közötti szabad mozgásának biztosítására irányuló célját az annak megsértésére alkalmas intézkedések ellenőrzésére szolgáló mechanizmus révén valósítják meg, ezáltal a Bizottság és az információs társadalommal összefüggő szolgáltatást nyújtó személy letelepedési helye szerinti tagállam számára egyaránt lehetővé téve annak biztosítását, hogy ezek az intézkedések szükségesek legyenek a közérdeken alapuló kényszerítő indokoknak való megfeleléshez (2019. december 19-i Airbnb Ireland ítélet, C-390/18, EU:C:2019:1112, 91. pont).

58 Mindazonáltal annak megállapítása, hogy az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egy adott, általánosan meghatározott kategóriájára vonatkozó, általános és elvont jellegű intézkedések nem tartoznak az „egy adott, információs társadalommal összefüggő szolgáltatás ellen irányuló intézkedések” 2000/31 irányelv 3. cikkének (4) bekezdése értelmében vett fogalma alá, nem jár azzal a hatással, hogy kivonja az ilyen intézkedéseket ezen ellenőrzési mechanizmus alól.

59 Éppen ellenkezőleg, az ilyen értelmezés azzal a következménnyel jár, hogy a tagállamok főszabály szerint nem fogadhatnak el ilyen intézkedéseket, így még annak vizsgálata sem szükséges, hogy az említett intézkedések szükségesek-e a közérdeken alapuló kényszerítő okoknak való megfeleléshez.

60 A fenti megfontolások összességére tekintettel az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2000/31 irányelv 3. cikkének (4) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az egyes információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egy általánosan meghatározott kategóriájára vonatkozó, és az e szolgáltatáskategória valamennyi szolgáltatójára különbségtétel nélkül alkalmazandó általános és elvont intézkedések nem tartoznak az e rendelkezés értelmében vett, „egy adott, információs társadalommal összefüggő szolgáltatás ellen irányuló intézkedések” fogalmába.

A második és a harmadik kérdésről

61 A jelen ítélet 22. és 23. pontjában összefoglalt, előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy a kérdést előterjesztő bíróság a második és a harmadik kérdést csak arra az esetre teszi fel, ha a Bíróság úgy ítéli meg, hogy az első kérdésre igenlő választ kell adni.

62 Márpedig, amint az a jelen ítélet 60. pontjában megállapításra került, ezen első kérdésre nemleges választ kell adni.

63 Következésképpen, tekintettel az első kérdésre adott válaszra, a második és a harmadik kérdésre nem szükséges válaszolni.

A költségekről

64 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

A belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikkének (4) bekezdését

a következőképpen kell értelmezni:

az egyes információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egy általánosan meghatározott kategóriájára vonatkozó, és az e szolgáltatáskategória valamennyi szolgáltatójára különbségtétel nélkül alkalmazandó általános és elvont intézkedések nem tartoznak az e rendelkezés értelmében vett, „egy adott, információs társadalommal összefüggő szolgáltatás ellen irányuló intézkedések” fogalmába.

Aláírások